

kan vel ogsaa forekomme, at den Slags Smaasteder ikke ere asfurerede, i hvilket Tilfælde man da stod med en Regel, der ikke lod sig anvende. Udgifterne ved de paagjældende Foranstaltninger ere, antager jeg, saa ubetydelige, at de næppe ville kunne være noget Væsentligt i Bøgtkaalen. Jeg skal derfor tilraade ikke at vedtage dette Ændringsforslag for denne Paragrafs Vedkommende, men at holde sig til den Affattelse, Lovforslaget har faaet ved 2den Behandling.

Gausen (Ringkjøbing Amts 3die Valgtreds): Jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord angaaende det Ændringsforslag, der er stillet af et Antal Medlemmer. Jeg kan ikke anerkjende, at Lovforslagets § 1 kun skulde være baseret paa Hensynet til Dyr's Beskyttelse. Jeg mener, at naar der er foreskrevet Sikkerhedsforanstaltninger i Ildbrandstilfælde, er det ikke blot Dyr, man har havt for Øie, men ogsaa Mennesker og fremfor Alt Mennesker, og tillige naturligvis, at de kunde redde Væsøregjenstande, hvis Tab jo maa bæres. Det humane Hensyn er ganske vist det overveiende. Men netop fordi det er det overveiende, tror jeg, at dette Ændringsforslag vil forfeile den Hensigt, Lovforslaget har. Hvis det er saa, at Brandfaren er mindre ved smaa Bygninger end ved større, kan der være nogen Grund til at undtage de smaa Bygninger. Men jeg tror, at Brandfarligheden er ikke blot ligesaa stor ved de smaa Bygninger, men at den er endog langt større end ved de større Bygninger. Som oftest ere saadanne smaa Bygninger i fattige Folks Æie, og som Regel ere de snævre, indknebnede og lave, undertiden daarlig vedligeholdte, kort sagt, de ere saaledes bestaaende, at naar Ilden først faar fat i dem, blive de let i et Dieblit et Klov for Luerne, og Redning er som oftest ikke mulig. De blive i et Dieblit saa at sige en brændende Glød, og det vil ikke være let at redde Noget derfra, hverken Væsøregjenstande, Dyr eller Mennesker. Jeg tror, at det ikke er uden Exempel, at Folk saavel som Dyr ere indebrændte netop i saadanne smaa Bygninger. Saa maa det endvidere erindres, at en hel Del af disse Bygninger, i alt Fald, gjælder det i Sjælland, ere isoleret beliggende, borte fra Byerne og fra andre Bygninger, hvilket ogsaa gjør det mindre sandsynligt, at Folk kunne komme til at hjælpe og redde i rette Tid. Altsaa jeg mener, at den Art Smaabygninger, som der her i Ændringsforslaget er Tale om, ere af de forskjelligste Grunde, jeg har anført, mere brandfarlige, og derfor tror jeg, at naar vi undtage deres Æiere fra at

træffe de Foranstaltninger, som § 1 nævner, gjøre vi Uret mod de Mennesker, som bebo dem. Nu siges det ganske vist fra anden Side, at det vil volde en hel Del Udgifter at foretage disse Foranstaltninger til Sikkerhed. Ja, jeg indrømmer, at uden Udgifter kan det ikke ske. Men naar man ser alvorlig paa de Ulykker for Mennesker frem for Alt, men ogsaa for Dyr og Værdigjenstande, som ske ved Ildbrande — og i den Retning har jeg desværre nogen Erfaring — mener jeg, at det humane Hensyn bør være i den Grad overveiende, at man ikke maa lade sig afstrække af Hensyn til Udgifterne. Men jeg tror endvidere, at man ser lidt for grelt paa disse Udgifter. Thi det maa erindres, at jo mere der virkelig kan reddes i Ildbrandstilfælde, des mere ville de til Sikkerhedsforanstaltninger anvendte Penge komme igjen, idet selve Tabene ved Ildbrande blive mindre, og Assurancepræmierne blive mindre. De anvendte Omkostninger paa de her omtalte Foranstaltninger til Siffring ville lønne sig derved, at der reddes Mere, men navnlig derved, at Mennesker og Dyr reddes. Jeg tror altsaa ikke, at man bør tilraade Thinget at vedtage dette Ændringsforslag. Hvis Forslagsstillerne ikke kunne bevæges til at tage det tilbage, vil jeg meget anmode Thingets Medlemmer om at stemme imod det. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sidst udtalte, at han ikke troede, at Brandsynet kunde have Tilhyn med, at de lobbefalede Foranstaltninger blive overholdte af disse Huseiere, saa vil jeg indrømme, at det er muligt. Men saa vil jeg paa den anden Side sige, at her er netop et Tilfælde, hvor Lovens § 15 vil kunne komme til Anvendelse, og jeg tror, at den vil komme til Anvendelse, ogsaa uden at Justitsministeren tager sig af denne Sag, thi alle Assurance-selskaber ville af sig selv nok sørge for, naar vi først have Lovbestemmelsen, at Lovens Anordninger i § 1 alle Begne, hvor man har asfureret, komme til Anvendelse, da det jo ogsaa er i disse Assurance-selskabers Interesse. Jeg mener altsaa, at der nok vil blive det fornødne Tilhyn med, at disse Bestemmelser, som § 1 indeholder, blive overholdte, selv om ikke Brandvæsenet alle Begne er i Stand til nøie at paase dette. Denne Fare tror jeg altsaa, at man kan se bort fra. Jeg skal da med disse i Northed udtalte Bemærkninger anmode det ærede Thing om ikke at stemme for det omtalte Ændringsforslag.

Glausen: Jeg har ogsaa begjæret Ordet for at udtale mig om dette Ændringsforslag, og jeg kan i alt Væsentligt være